Dosarul nr. 2-5718/23

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

03 iulie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
În componență:
Judecător, președinte de ședință: Potînga Iurie
Grefier: Lucinschi Cristina, Zamfir Felicia, Ciobanu Constantin

a judecat în şedinţa de judecată publică cauza civilă la acţiunea formulată de Mihălache Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției privind repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

**C O N S T A T Ă :**

*I. Aspecte de procedură.*

La, a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției cu privire la.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 22.03.2023 sub nr.05-3/1-7978, reclamantul Mihălache Andrei a chemat în judecată, în contradictoriu, pârâtul Inspectoratului General al Poliției solicitând repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.2-13).

Cererea înaintată nu a fost timbrată cu taxă de stat fiind incidente prev.art.85 C.proc.civ..

Potrivit fișei de repartizare din data de 23.03.2023 cererea a fost repartizată prin intermediul PIGD în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Potînga Iurie (f.d.1).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27.03.2023 (judecător Potînga Iurie), cauza civilă nominalizată a fost primită în procedură contencioasă și fixat termenul de judecată(f.d.15)

*II. Soluționarea cererii.*

La data de 03.07.2025 instanța a soluționat cauza și a adoptat dispozitivul hotărârii, prin care s-a respins acţiunea formulată de Mihălache Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției privind repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată. (f.d.71).

*III. Calea de atac formulată în cauză.*

Împotriva dispozitivului hotărârii de către reprezentantul reclamantului avocat Sergiu Costin a fost promovată cererea de apel, înregistrate la secretariatul instanței în data de 04.07.2025, care a fost recepționată de judecător la data de 28.08.2025 motiv pentru care, în temeiul prevederilor art.236 din Codul de procedură civilă, în interiorul termenului legal, instanța a întocmit hotărârea integrală.

*IV. Argumentele părților:*

Reclamantul în motivarea cererii a indicat că la data de *****de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului National de Patrulare, Direcția Patrulare Nord, Gajos Ion, a fost întocmit process-verbal contravențional seria *****, prin care Mihălache Andrei a fost învinuit și sancționat de comiterea contravenției prevăzute de art. 76/1 alin .(1) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Reclamantul a precizat că prin decizia emisă pe marginea acestui proces verbal cu privire la contravenție, cu care de altfel nu a fost de acord, agentul constatator a aplicat o sancțiune sub formă de

amendă pentru cumulul contravențiilor imputate în mărime de 40 de unități convenționale cu aplicarea și a 3 (trei) puncte de penalizare, care prin hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Bălți sediul Sângerei din 22.02.2022 ( dosar *****) ca rezultat al admiterii contestației depuse a anulat decizia agentului constatator și a încetat procesul contravențional din lipsa faptului contravenției.

Reclamantul a relatat că în toată această perioadă de timp nu am fost reprezentant de un avocat, însă a fost perfectată o contestație, care, care a fost admisă de către instanța de fond și pentru care s-a perceput taxa sub formă de onorariu de 500 ( cinci sute) lei, bani care au fost achitași post factum din considerentul că la momentul perfectării nu dispunea de mijloace financiare, iar odată ce au apărut acesta a mers și a achitat serviciile pentru care la data achitării ***** s-a eliberal bonul de plată *****nr. *****.Tot astfel datorită circumstanței că de la data depunerii contestației și până la momentul emiterii hotărârii s-au petrecut trei ședințe de judecată, am fost nevoit de a face trei deplasări pentru fiecare deplasare a fost nevoit să alimenteze mijlocul de transport suportînd cheltuieli pier ansamblu de 1.500 lei.

În această ordine de idei reclamantul menționează că prezenta cerere de chemare în judecată are scopul reparării prejudiciului material cauzat în mărime de 500 (cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli în cadrul cauzei contravenționale nr. ***** din 22.02.2022 și a cheltuielilor de transport în sumă de 1.500 ( una mie cinci sute) lei cu titlu de deplasări către instanță, legat de condamnare ilegală, la amendă în mărime de 40 unități convenționale echivalentul a 2.000 lei cu aplicarea a 3 ( trei) puncte de penalizare, în temeiul procesului verbal contravențional *****din ***** încasarea prejudiciului moral în mărime de 10.000 ( zece mii) lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În drept, și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 383-384 Cod contravențional, art. 14,15,16,19,21, 1998, 2007, Cod civil, art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, instanța a dispus comunicarea actelor de procedură părților procesului, la adresele indicate în cerere.

Se constată că pe parcursul examinării cauzei, la 20.06.2024 pârâtul a depus referință asupra cererii de chemare în judecată depuse de Mihălache Andrei, potrivit căreia a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâtul consideră cererea de chemare în judecată a fi neîntemeiată și necesară de a fi respinsă integral. Menționează faptul că, potrivit art. 383 alin. (1) Cod contravențional al RM, „Cheltuielile de administrare și de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravențional se suportă de contravenient sau de stat în modul stabilit de legislație”, alin. (3) al aceluiași articol prevede că „Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărîre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.”

Astfel, repunerea în drepturi a persoanei se efectuează în cazuri exhaustive și anume, dacă prin Hotărîre definitivă, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional este declarată nevinovată și/sau răspunderea sa contravențională este înlăturată. De asemenea, potrivit prevederilor art. 384 alin. (2) lit. u) a Codului contravențional, "Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească Repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale autorității competente să soluționeze cauza contravențională.”.

Reclamantul, în speța expusă în cererea dc chemare în judecată nu se află în nici una din cazurile expuse supra. Respectiv, în primul caz, nu există nici o Hotărîre definitivă prin care reclamantul să fi fost declarat nevinovat, ori procesul-verbal contravențional a fost anulat de către instanța de judecată fiind anulată și decizia agentului constatator, în temeiul art. 441 și 448 Cod contravențional, motivând lipsa faptului contravenției. În cel de al doilea caz, răspunderea contravențională, conform prevederilor art 19 Cod contravențional al RM, este înlăturată în cazul: legitima apărare; starea de extremă necesitate; constrîngerea fizică și/sau psihică; riscul întemeiat; cazul fortuit.

În temeiul art. 383 alin. (2), (3) Cod contravențional, art. 60, 63 din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, art. 94, 96 Cod de procedură civilă solicită reclamantul Mihalache Andre încasarea din contul pârâtului Inspectoratului General al Poliției a sumei de 500,00 lei cu titlu de

cheltuieli în cadrul cauzei contravenționale, suma de 1.500,00 lei cu tiltu de cheltuieli de transport, suma de 10.000,00 prejudiciul moral 2.000,00 lei în temeiul procesului verbal de cu privire la contravenție ***** din *****

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27 martie 2025 cererea nominalizată a fost acceptată și primită în procedura contencioasă cu fixarea termenului de judecată.(f.d.15).

Astfel, prin intermediul poștei terestre a fost expediat în adresa pârîtului cererea de chemare în judecată și actele anexate cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 25 septembrie 2023, prin intermediul Direcției Evidență și Documentare Procesuală a Cauzelor a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) reprezentantul pârâtei, Inspectoratului General al Poliției – Diana Balanuța, a depus referință pe marginea cauzei solicitând respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

La data de 12 decembrie 2024, reclamantul Mihalache Andrei, reprezentat de avocatul Costin Sergiu (f.d.51), a depus explicații prin care a solicitat încasarea încasarea din contul pârâtului Inspectoratului General al Poliției a sumei de 500,00 lei cu titlu de cheltuieli în cadrul cauzei contravenționale, suma de 1.500,00 lei cu tiltu de cheltuieli de transport, suma de 10.000,00 prejudiciul moral 2.000,00 lei în temeiul procesului verbal de cu privire la contravenție ***** din *****

**Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.**

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Mihalache Andrei, avocatul Costin Sergiu a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantului pârâtului Inspectoratul General al Poliției, Busuioc Teodora a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

*V. Aprecierea instanței de judecată.*

Audiind explicațiile participanților la proces asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată și a obiecțiilor invocate în referință, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Garștea Ana, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Din materialele cauzei cu certitudine rezultă că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din *****Mihălache Andrei a fost supus sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 40 unități convenționale, echivalentul a 2.000,00 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei), nr. *****, din 2***** a fost admisă contestația depusă de Mihălache Andrei, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** și decizia agentului constatator din***** fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** întocmit în privința lui Mihălache Andrei în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional și decizia agentului constatator de sancționare din***** prin care Mihălache Andrei a fost sancționat cu pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 40 unități convenționale, echivalentul a 2.000,00 lei, și 3 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravenționale pornit împotriva lui Mihălache Andrei în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Conform art. 12 alin. (1)-(4) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. nr. 320 din 27 decembrie 2012, Inspectoratul General al Poliţiei este unitatea centrală de administrare şi control a Poliţiei, cu statut de persoană juridică şi cu competenţă pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Inspectoratul General al Poliţiei este condus de un şef numit de Guvern, pe un termen de 5 ani, cu posibilitatea de a fi numit pe un nou termen, la propunerea ministrului afacerilor interne.

Şeful Inspectoratului General al Poliţiei este asistat de adjuncţi numiţi în funcţie, la propunerea sa, prin ordinul ministrului afacerilor interne. Efectivul-limită şi regulamentul Inspectoratului General al Poliţiei se aprobă de Guvern, la propunerea ministrului afacerilor interne.

Conform art. 14 alin. (1), (2) al aceleiași legi, în vederea îndeplinirii atribuţiilor specifice Poliţiei, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea şefului Inspectoratului General al Poliţiei, se înfiinţează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unităţi ale Poliţiei, cu competenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova, subordonate Inspectoratului General al Poliţiei şi instituite în funcţie de specificul unor domenii sau direcţii concrete de activitate.

Conform art. 383 Cod contravențional, cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional se suportă de contravenient, dacă a fost aplicată o sancţiune contravenţională, în modul stabilit de legislaţie. Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală.

Victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului şi a cheltuielilor suportate în procesul contravenţional în ordinea procedurii civile, cu excepţia cazurilor cînd nu există divergenţe asupra întinderii acestora.

Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.

Conform art. 384 alin. (2), lit. u) și art. $3^{1}$) Cod contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărîre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

În temeiul art.441 alin. (1)-(2) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei. Încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit.

Art. 461 Cod contravențional stabilește că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În același timp, Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 (în continuare Legea nr. 1545XIII/25.02.1998) este actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Astfel, în sensul prezentei legi, prin acţiuni ilicite se înțeleg acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

Conform prevederilor art. 3 al Legii nr. 1545-XIII/25.02.1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum şi în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanțele judecătorești".

Potrivit art. 6 al Legii nr. 1545-XIII/25.02.1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații".

Potrivit art. 10 al Legii nr. 1545-XIII/25.02.1998, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6 din Lege.

Art. 13 alin.(1) al Legii nr. 1545-XIII/25.02.1998 stabilește că, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit.a), c)-g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.

Conform art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În temeiul prevederilor de la art. 19 alin. (1) și (3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

Temeiul şi condiţiile generale ale răspunderii delictuale sunt stabilite la art. 1998 Cod civil și, potrivit prevederilor alin.(1)-(2) ale acestuia, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată este reglementată la art. 2007 Cod civil, și anume, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului. Statul se exonerează de răspundere

în cazul cînd persoana vătămată a contribuit intenţionat şi benevol la producerea prejudiciului prin autodenunţ”.

În conformitate cu art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitive.

Raportând normele legale la circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată că reclamantul Mihălache Andrei nu a demonstrat dovada cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, respectiv: prejudiciul moral și material, precum și legătura de cauzalitate între fapta pretinsă și dauna invocată, cu referire la circumstanțele esențiale aferente procesului contravențional vizat în prezenta speță.

Din actele dosarului reiese că potrivit hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, nr. *****, din 2***** s-a admis contestația depusă de Mihălache Andrei și s-a anulat decizia agentului constatator din *****întocmită în privința lui Mihălache Andrei în baza art. 76/1 alin.(1), 240 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Totodată, prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, nr. *****, din 22 februarie 2022 s-a concluzionat că, agentul constatator nu a întreprins careva măsuri necesare pentru a acumula și a prezenta probe suficiente întru elucidarea tuturor circumstanțelor cazului, precum și de a fi demonstrată vinovăția lui Mihalacche Andrei în comiterea contravențiilor imputate.

Analizând în cumul circumstanţele cauzei, instanţa a stabilit cu certitudine faptul, că reclamantul a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din *****întocmită în privința lui Mihălache Andrei în baza art. 76/1 alin.(1), 240 alin. (1) Cod contravențional care a fost admisă fiind anulată decizia ce ţine de sancţionarea lui Mihălache Andrei, cu încetarea procesului din motivul lipsei faptului contravenţiei

În şedinţă de judecată la fel s-a constatat faptul că decizia agentului contator purtând un caracter nedefinitiv nu a fost supusă executării silite. Instanţa de judecată consideră că reclamantul având acces liber la justiţie şi realizându-și dreptul său la un recurs efectiv a obţinut o satisfacţie echitabilă prin casarea deciziei agentului constatator cu încetarea cauzei. Deci în asemenea situaţie se poate conchide că reclamantului nu i-au fost îngrădite careva drepturi prevăzute de legislaţia în vigoare.

În şedinţa de judecată la fel s-a constatat că în urma acţiunilor organelor de drept reclamantul Mihălache Andrei nu a fost supus în perioada derulării procesului contravenţional unor acţiuni care să-i limiteze în mod brutal şi abuziv drepturile garantate de Constituţie şi CEDO. Astfel, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că pe parcursul procesului contravenţional i-au fost respectate toate drepturile prevăzute de lege.

Totodată, reclamantul invocă că în rezultatul acţiunilor ilegale ale pârâtului, a suportat suferințe fizice și psihice prin ce a suferit un prejudiciul moral fiind apreciat de ultimul în mărime de 10.000 lei.

În ce privește cuantumul compensației pentru prejudiciul moral adus reclamantului, instanța relevă că, în corespundere cu art. 2036, 2037 C.civ. (în redacţia Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019)CC RM în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului

prin plata de despăgubiri. Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină în funcţie de caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luând în consideraţie circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Reclamantul a motivat suma de bani solicitată prin suferinţele fizice şi psihice pe care le-a suportat, ca urmare a condamnării ilegale provocate de pârât. După cum s-a constatat în dovedirea pretenţiilor formulate, reclamantul nu a depus la dosarul cauzei careva înscrisuri, acte medicale, bonuri şi chitanţe fiscale, precum şi diverse investigații și epicrize de examinare medicale efectuate în diverse perioade de recuperare), care să probeze suferințele fizice și psihice și că sunt în legătură cauzală.

Dând o evaluare complexă a probelor şi împrejurărilor din materialele dosarului în raport cu prevederile legale sus-enunţate, instanţa de judecată consideră că reclamantului Mihălache Andrei nu i-a fost cauzat careva prejudiciu moral.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La fel, instanța judecătorească va respinge solicitarea reclamantului Mihălache Andrei privind încasarea din contul pârâtului Inspectoratului General al Poliției a sumei de 500,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în cadrul cauzei contravenționale deoarece reclamantul deși a prezentat un bon de plată seria *****nr.***** din ***** eliberat de Cabinetul de Avocat ”Serghei Guțu” nu este însoțit de raportul de activitate al avocatului, detalierea serviciilor prestate și confirmarea proporționalității onorariului solicitat. În acest sens, instanța învederează faptul că potrivit practicii CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Prin urmare instanța reține că această probă nu este în măsura să confirme că cheltuielile de asistență juridică au fost reale, necesare şi rezonabile, motiv pentru care argumentele ce țin de temeinicia prejudiciului invocat sunt apreciate ca neîntemeiate și nedovedite.

Cât privește prejudiciul material cauzat exprimate prin cheltuieli de transport în sumă de 1.500 lei, instanța constată că bonurile anexate la dosar nu demonstrează existența unei legături de cauzalitate directe între cheltuielile invocate și examinarea cauzei contravenționale, nefiind indicate date concrete privind deplasările, scopul acestora și necesitatea lor. În aceste condiții, pretenția respectivă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Se mai reține că, în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Cu referire la solicitarea reclamantului Mihălache Andrei privind compensarea cheltuielilor de judecată urmează a fi menționate următoarele.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În temeiul respingerii solicitărilor principale – capătul de cerere privind încasarea sumelor bănești cu titlu de prejudiciu moral și material, precum și reieșind din caracterul subsidiar al cerinței de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța consideră pasibilă de respingere și a acestora.

În speță solicitarea reclamantului Mihălache Andrei privind încasarea din contul pârâtului Inspectoratului General al Poliției de 1.500,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul cauzei civile respective urmează a fi respinsă deoarece reclamantul nu a prezentat raportul de activitate al avocatului, detalierea serviciilor prestate și confirmarea proporționalității onorariului solicitat,

așa cum impun prevederile art. 94 și art. 96 Cod de procedură civilă, motiv pentru care și această pretenție este lipsită de suport probator.

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă și solicitarea privind compensarea cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Reieșind din cele sus menționate, analizând înscrisurile nominalizate în coroborare cu legislația care guvernează raportul juridic litigios, instanţa consideră necesar a respinge acțiunea înaintată de Mihălache Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției privind repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 236, 238-241, $276^2$, $276^3$, $276^4$, 362 alin. (1) Cod de procedură civilă,

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Se respinge acţiunea formulată de Mihălache Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției privind repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecătorul Iurie Potînga